

Nők a parlamentben

Egyelőre még csak látogatóban. Ma fogadta ugyanis Wekerle Sándor miniszterelnök a választójogot követelő magyar nők mintegy kétszáztagu küldöttségét, mely eljött, hogy figyelmeztesse őt ígéretére, most, amikor beváltása a küszöbön áll.

Délelőtt félizenegykor gyülekeztek a nők a Kuria előcsarnokában. Megjelentek az írónők és újságírók kiküldöttjei *Stephani Elza* vezetésével, az orvosnők képviselőit dr. *Königsberg Lea*, a tanárnőket és tanítónőket *Rosenberg Augusztia*, az óvónőket *Huda Gyözőné*, a tisztviselőnőket *Gergely Janka*, a szociális munkát végző nőket *Szirmai Oszkárné* vezette. Mintegy 200 asszony. Budapest és az egész ország szellemi arisztokráciájának kiválóságai, nagyszerű, lelkes, pótolhatatlan munkások a maguk legmagasabb igényű szakmájában, eljöttek, hogy a nevükre, munkájukra, eredményeikre és meggyőződésükre hivatkozva kérjék a maguk és az összes magyar nők számára a választójogot. A küldöttséget a Kuriáról átment a parlamentbe, ahol *Wekerle Sándor* miniszterelnök több érdeklődő képviselő jelenlétében a kupolacsarnokban fogadta őket. Az első szónoknő *Güecklich Vilma* volt, aki bemutatva a küldöttséget a miniszterelnöknek és bevezető szavaiban kiemelte, hogy a választójogi bizottságban történtek aggodalommal töltötték el a választójogukért küzdő nők hatalmas táborát. Ez az aggodalom hozta ide a küldöttséget, amelynek megjelenése dokumentálja, hogy a nők résen vannak választójoguk sorsának eldöntése óráiban.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Nők a parlamentben*

Forrás:

Hilág

Bp.

1918 VII. 5

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

339.6

Hely

Idő

"1918"

Személy

Azulán *Stephani Elza*, a *Pester Lloyd* munkatársa beszélt a magyar újságírók nevében, mert hiszen ma minden magyar író és írónő: újságíró is. Nem akarja meggyőzni a miniszterelnököt, akiről tudja, hogy a nők követelései mellett áll. Kifejti az újságírók álláspontját, mely magában foglalja a többi nőket is; mert ők látják és tudják, hivatalból, mit tudnak asszonyok szenvedni, nélkülözni, dolgozni és alkotni. Az újságíró harcol az élet jobbrafordulásáért, de nincs visszhangja a hangjának, ha nincs meg a kellő politikai súly. Pedig harcolni akarunk és tudjuk, hogy hívni fognak, tehát hívjanak idejekorán.

Ezután a többi szakmák szónokai is föl akartak szólni megbizók nevében, de *Wekerle* miniszterelnök sietett vissza az üléssterembe és így nem volt hajlandó meghallgatni a többi szónokot. A miniszterelnök néhány komoly mondatban kifejtette a nő mai közéleti munkásságának fontosságát, mellőzhetően tartja, hogy a nőnek a jövőben még nagyobb szerepet juttassunk; *nem azért, mert a nőknek van szüksége a választójogra, hanem mert a közéletnek van rá szüksége.* Biztos ígéreteit most nem tehetek — folytatta — de legyenek meggyőződve, hogy egész lelkesemmel küzdök ennek az eszmének a megvalósításáért és miután az politikai körökben mindenütt tért hódít, hiszen és remélem, hogy a legrövidebb időn belül meg is fog valósulni.

A sűrűn felhangzó öljenek után *Wekerle* átvonult az üléssterembe és hosszas eljárások után a nők is elfoglalhattak néhány részükre kiutalt II. emeleti karzathelyet. Innen hallgatták azulán

Vásonyi exminiszter beszédét és nézhették azt a sok kopasz fejet, gondos válaszléket, melyek alatt a mai Magyarország sorsát olyan kitűnően intézik.